

Generasjonsskifte i EU ?

Tidligere i vinter var jeg på en lunsjdebatt der seks menn i 60-årsalderen diskuterte den økonomiske krisen.

I spørsmålsrunden etterpå fikk de følgende spørsmål fra en kvinnelig journalist: ” Eldre menn i grå dresser har skapt krisen og diskuterer nå krisen – kommer de samme menn i grå dress også til å få oss ut av krisen ?”

Spørsmålet var ikke helt snilt og den spanske kommisjonæren for økonomiske spørsmål Joaquin Almunia svarte raskt og sint ”Ja det gjør vi”. Generalsekretæren i den europeiske fagbevegelsen ,John Monks, var klokere og forsto at spørsmålet både var alvorlig ment og hadde flere dimensjoner en alder og kjønn.

Han mente at det allerede var nye ledere på gang og brukte president Barack Obama og Bundeskansler Angela Merkel som gode eksempler.

Han kunne kanskje også nevnt president Sarkozy som både har ungdommelig energi og tenker nytt både i Frankrike og for EU.

På åpningen av EUs Sustainable Energy Week i Brussel kom de fleste talerne inn på Obama – som forbilde og samtidig som signal at nå kommer den grønne innovasjonen i USA og konkurrerer ut de sterke europeerne.

2009 kan bli et generasjonsskifte i Brussel. I mai velges 785 nye parlamentarikere til det alltmere viktige Europaparlamentet. Kommer økonomiske og klimatiske kriser til å endre sammensetningen og aldersfordelingen ? blir det flere kvinner og innvandrere i Europaparlamentet ?

Til høsten skal så Europakommisjonen byttes ut. Mange, med president Barroso i spissen, prøver å klamre seg fast, mens andre vet at deres tid er ute eller at regjeringen hjemme har byttet farge og vil ha en av sine.

Vi i Brussel håper på nytt blod – en sterkere leder og flere kommisjonærer av Andris Piebalgs (energi) og Meglena Kunevas (forbruker) kaliber. Noen ungdommer får nok ikke disse jobbene, men man kan vel håpe på litt mer synlighet og færre grå dresser.

Generasjonsskifte er lett å snakke om, men vanskelig i praksis når demografien signaliserer høyere pensjonsalder og den økonomiske krisen har minsket våre sparepenger og holder oss lenger i jobb.

Men i paneldebattene i Brussel, Stavanger og andre steder bør vi kunne gjøre plass til nytt blod.

Tekst: Pål Jacob Jacobsen